

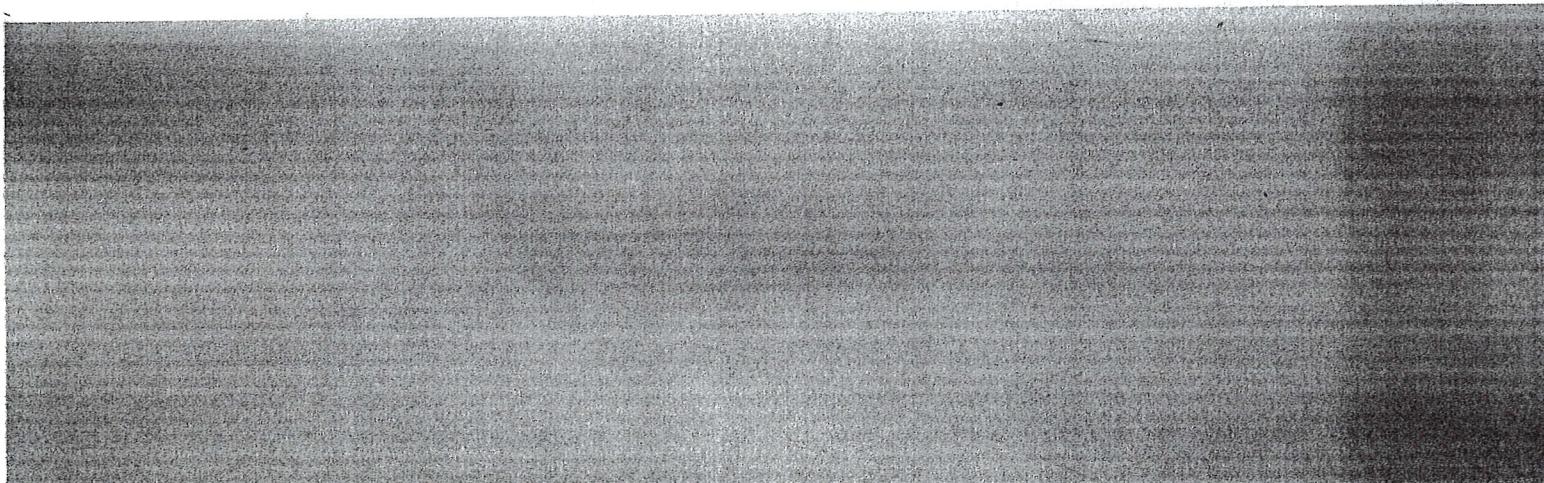

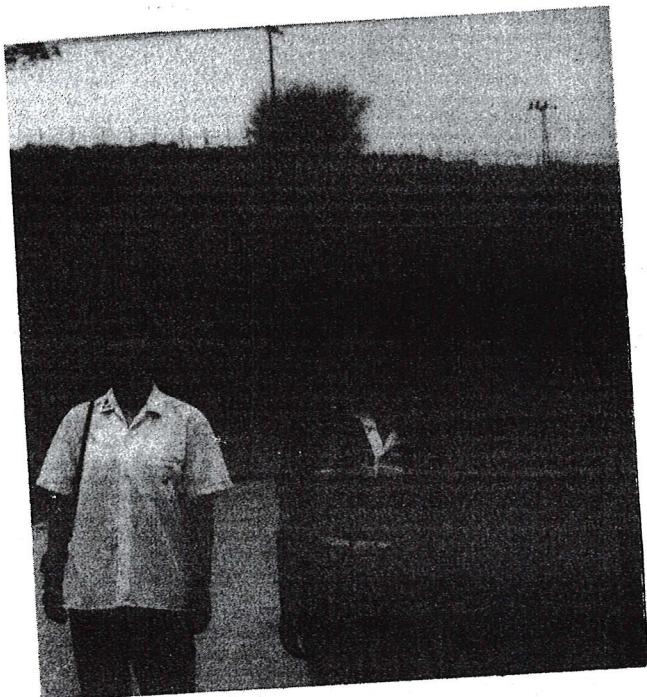
גָּלִילָה

גָּלִיה פְּלִס

נולדה בגשר י"א איר תשכ"ג 5 במאי 1963
קפחה את חייה בתאונת דרכים
בדרך מהבסיס הביתה
י"ט אדר ב' 23 במרץ 1984

MPDN 7/70
(JRP)

ל ג ל י ה

כל השבילים זועקים אליו —
גילה

האביב שהחל פורח בנו
نبל לאור האובדן אותו —
גילה.

את שידעת את הפרחים והצבעים
שבילי ההרים,
הותרת אוטם מותמים,
את שידעת את האהבה
הותרת אותנו
אהובים ובויכים
גילה.

את כל היופי והחסד
לקחת עימך,
ואנו ריקים מכל...

לכאב אין מילimits
יש רק דמעות שחונקות
את כל היקר והאהוב
שהיה לנו
ולא עוד...

ענת ברמי (গলা)

ג ל י ה

עברה שנה וудין אני מאמין שגליה לא אתנו. בחורה נאה, נעימה, שטוד טמון בה, עם המון יופי ורגש. השער השחור, שבगיל התבגרות אהבה שיגלוש לבתפיה, ריח בושט נעים, תמיד פניה נראו לבנות, צחות כפני מלאך.

אני היכרתי את גליה בהיותי מטפלת בכיתה רקפת, בגיל שלושים עשרה — ארבע עשרה. כשהתאים תמיינות عبدالתי במחיצתה; היו לנו לא מעט שיחות. אחת הביעות שהעלתה בפני לא פעם הייתה בעניין מגורים עבורה. היא כל כך רצתה חדר משלה, על המסתוריות שבתוכו, לזכות בשקט שיקה חשוב לה לא מעט, והרצונן לסדר אותו לפי טעמה האישית. ועל אף זאת היא הצלילה ליוצר בחדר לשתיים פינה משלה המשקפת אותה.

היא אהבה לכתוב, וסירה לי, שmedi פעם הייתה כותבת לעצמה, בשקט ובסוד סודות.

גליה הייתה ילודה יסודית מאד, גם בלימודיה וגם בבית. ידעתה שתמיד אוכל לפניות אליה בסדרי הבית, ולא היה לי ספק שאיננה בצוරה היסודית וームולמת ביוותר. היו לה יחסים עם חברותיה לכיתה, אבל רק עד גבול מסוים.

כשנפרדתי מהכיתה בסוף ח' ניסיתי להחישר בקשר עטם. גליה קשלה אטי קשרים מאד מיוחדים; היא אהבה את הילדים שלי, ובעיקר לאחר שליה נולדה היה לה קשר מיוחד אליה. היא הייתה באה לפוטו, עבדה מדי פעם, טיליה, צילמה אותן, וכך היינו נפגשות, מפגפות, נזכרות בימים שהיא הייתה ילדונת ואני מטפלת. והנה היא כמעט אשה, פתאות היא אטי יחד, מעודדת אותי, חוזרת על אותן מלים שאני ציטטתי לה בתקופות קודמות.

ואני מוצאת את שתינו מיודדות, היא עם אסף ואני אתה עם אסף. יש קשר, מתלבטים, מספרים, צוחקים.

ופתאות הכל נקטע — בבת אחת גליה איננה.

שְׁלִילִים
כָּזְעָאִים טוֹן אַלְפָהָן...

מחברת

לבותי ספר
40 דפים

ט. ג. ל. י. מ.

שם התלמיד ז'יג מה

הכיתה עירם גֶּפֶן עֲלֵינוּ

בית הספר ז'יג

מעזבונה של גליה — מחברת שירים

"שירים היוצאים מן הלב"... כך כותבת גליה. שירים של שנות ההתגרות. מחברת השיכת לגליה בלבד, אשר ליקטה ואיירה בעיטורים עדינים, לפי התאריכים, למחברת אחת.

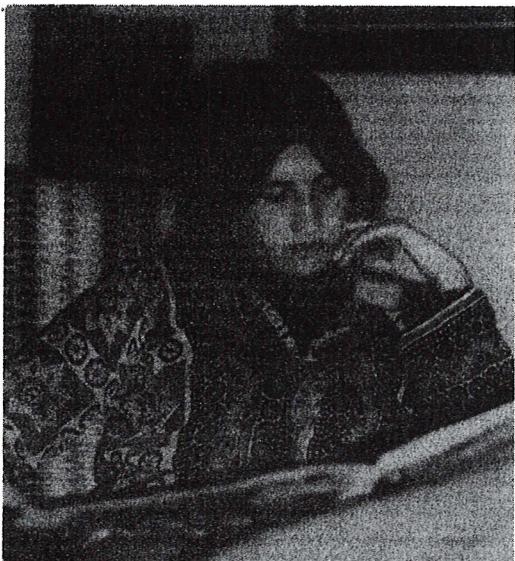
טמונה אי שם, במקומות נסתר נמצאה לאחר מותה. איש לא ידע על קיומה, אף הקרובים אליה ביתה.

גליה לא התיירה להיות משוררת. פשט העלה על הכתב מרחש לייבת. כתבה על בדיות, הרבה בדיות. צימאון לאהבה, על יחסיו אנווש, על שכול, גם לטבע שרה.

היא שרה במיללים פשוטות מלאות רגש. ובשירי הבדיות, ביטוי עז ועמוק. כאשר אנו קוראים במחברתה, חולפות בראשנו תמנונות מה עבר שלנו. כל אותן וחוויות שהווינו ולא ידענו, או לא העזו להעלות על הכתב.

גליה עשתה זאת כל-כך יפה...

אורה פלשטיין

שירים היוצאים מן הלב...

שירים היוצאים מן הלב

שירים שקטים וכנים

שירים שרגשות מבטאים.

שירים שלפעמים

גם לרגשותיך מתאימים.

שירים של נערה מתבגרת

המתארים

את מה שבלביה מתחולל.

שירים שקטים.

שירים היוצאים מן הלב.

1981

ל ב ד י

להיות בלבד זה לא כ"כ נעים
כי רוצים לשוחח או לצאת עם חברים.
ורוצים לשוחח... רק לא להיות בלבד,
כי זה עצוב בנשמה כשישובים בלבד.

ואז חשבים איך זה קרה
ומה פתאום דוקא לך
למה הם יושבים בחדרה וצוחקים, עלייזם.
ולך לא נעים להיכנס, כי בעצם לא הוזמינו.
ובלבך אומר אתה לעצמך 'ך רצח אלוהים'...
או אתה מתישב ומבייע את מחשבותיך
בציורים או בשיר,

והנה חוזרים ההורים,
וקוטעים לך את החרחורים...

*
ושוב אני בלבד
נלחמת בבדידות,
כשמסבירי צוחקות עיניים...
ולפעמים גם עיני מצחיקות,
אך זה רק לפני חוץ
כי בפנים, עמוק עמוק בלב
כאוב נורא...
/

9.9.1979

30.4.77

ל א ה ו ב

*
רוצה לראות איך עיניך מלטפות את גופי
במיין אהבה ורכות אמיתי,
אין עיניך עם עיני נגשות
ואת כל שביליך אומרות.
איך כל חלומותי ותקותי מתגשות
ואיך שנפשותינו מתמזגות.
רוצה להרגיש איך זה
משמעותו אוטי אהוב.
להרגיש אותן לידי.
את גופך,
את כולך...
להרגיש איך שניים מתמזגים כאחד.

טטו 1979

לאחוב זה דבר מה רגשי,
לאחוב זה דבר די מסתורי,
לפעמים סובלים מאהבה,
ולעתים מאושרים בה,
מאד משtopicים לה...
אך לא תמיד מקבלים בחזרה אותה אהבה.
עיניים מתרוצצות מעל כל הראשים
מחפשות, מוצאות, ומשפילות ריסים.
חיוך קל מעל שפתיו.
עיניים מתרוצצות מעל כל הראשים
מחפשות, מוצאות, ומשפילות ריסים.
 מבט אחד, מבט שני,
וכבר מתארים איך הוא של!

עיניים מתרוצצות מעל כל הראשים,
מחפשות, מוצאות והנה: מחליפים חיכוכים
כיתה ח' 1977

ס פקות

משחו שונה בי,
משחו חושש בי
משחו שואל בי
אם זה בטוח וכדאי.
כি,

היום את בת שבע-עשרה!
צרייך להתרגל להתנהג יותר בברורות.
לא לאכזב את הדרישות שלך מגיל זה
ולנהוג ביותר פתיחות.
צרייכה לידע את הגבול לכל דבר,
צרייכה להשלים עם המצויאות ועם מה שאסוע,
לא להיות מושפעת, אלא להשאר כפי שאתה,
להיות הטוב, היפה והפשוות.
צרייכה יותר לבטוח בעצמך.
צרייכה יותר להאמון ביכולות של אחרים.
לא להיות מכל דבר מדויקת,
אלא להמשיך... אה!
ואל לך להזניח תלמידים.
צרייכה להבין שהחיים הם משחק
צרייכה לדעת שצרייך להתגבר —
לא להתייחס, לא להיכנע,
ולשאוף לשחקם בדרך הנכונה ביותר.
או' באמת, שייהיה לך יותר מזל בחינוך
החרבורתיים, בלימודים,
ובכל הנוגע לאושך הפרטוי,
ולהענתק אושר לזרים.
שלך — עצמאך
ג'lich
5.5.1980

22.4.80

משחו אמר לי,
משחו רמז לי
משחו צחק לי
והסתכל לי בענייני...
ולכן

משחו רגש בי,
משחו נרעש בי,
משחו נכנס בי
והציג את לבבי — באהבה?
ואז
משחו "נאכל" בי
משחו נתרונן בי,
משחו שאל בי —
"זהו מה שאתה רוצה?"

איך אנשים יכולים?

איך אנשים יכולים לא להאמין לדבר אמת,
ולהאמון למי שMarks?
איך אנשים יכולים להיות סבסכנים ורכבלניים
ולהעמיד פנים של תמיימים ונחמדים?
איך אנשים יכולים להתחנן ולהתחנן
לאנשים זרים
ויחד עם זאת להיות על-ידייהם נאהבים?
איך אנשים יכולים לשקר ולהרעד לאחררים
ובוודאות גורום להם להיות מדויקים
ולא מאושרים?
איך אנשים יכולים ???

2.5.80

دالیں پریم : ملکہ سے

لے لے

+

دالیں

لے لے

○

D

○

دالیں

C

○

دالیں

G

○

دالیں

A

○

دالیں

E

○

دالیں

H

○

دالیں

I

○

دالیں

J

○

دالیں

K

○

دالیں

L

○

دالیں

M

دالیں